

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4794/2022
22.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца Привредно друштво „Кролукс“ д.о.о. Пирот, чији је пуномоћник Бојан Рајковић, адвокат из ..., против туженог Привредно друштво „Денси“ д.о.о. Пирот, чији је пуномоћник Слободан Ћирић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2374/2021 од 03.02.2022. године, у седници одржаној дана 22.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2374/2021 од 03.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2374/2021 од 03.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 688/21 од 17.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да тужилац има право својине на земљишту под зградом – објектом, површине 147 м² на кп.бр. .../... КО ..., те да се тужени обавезе да тужиоцу ово право призна и трпи упис својине тужиоца у јавне књиге, као и да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 107.850,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2374/2021 од 03.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у ставу другом изреке, у делу одлуке о трошковима, тако да гласи: Обавезује се тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 98.850,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, да предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о ком је одлучено побијаном одлуком је утврђење права својине на земљишту под објектом, површине 147 м² на кп бр. .../... КО ... по основу Уговора о купопродаји од 26.03.2012. године и анекса овог уговора. Одлука о споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, а конкретна одлука је донета уз примену материјалног права које не одступа од примене права израженог у одлукама Врховног касационог суда, заснованих на сличном чињеничном стању као у овој правној ствари. Имајући ово у виду, произлази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине на земљишту под објектом поднета је 24.09.2018. године, а вредност спора је 10.000,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић